

Poradnik dla młodych nauczycieli języków obcych: „Metodyka nauczania języków obcych w pigułce.”

Co należy robić? Jakie metody stosować? Co polecam?

1. Gry i zabawy na lekcji języka obcego.

Rywalizacja w grach może przebiegać wg wariantu – jeden przeciwko wszystkim, każdy z każdym lub grupa przeciwko grupie. Celem takiej gry jest szybsze rozwiązanie jakiegoś problemu /np. zbudować zdanie zgodnie z regułą, pozbyć się kart, rozwiązać krzyżówkę, dojść do mety itp./. W trakcie takich gier uczniowie stosują różnorodne strategie: komunikują się z innymi uczestnikami gry, zadają dużo pytań, monitorują przebieg gry, wnioskuje. Motywują się chęcią wygrania. Celem tego rodzaju gier jest wypowiedź poprawna pod względem formy. Współpraca w grach może przebiegać w/g schematów: praca w parach, w małej grupie najpierw w jednej grupie, a następnie w innej, wszyscy razem. Celem tego rodzaju gier jest – uzupełnienie czegoś / np. rysunku, diagramu itp./, odtworzenie /sytuacji, rysunku/, uporządkowanie np. rozrzuconej historyjki czy rozmowy. W trakcie gry uczniowie wnioskuje, zgadują, oceniają. Rozwijają sprawności komunikacyjne.

2. Nauka za pośrednictwem sms-ów.

Zamawia się kurs wysyłając sms-a i otrzymuje się codziennie sms-em przez 30 dni porcję słówek do nauczenia np. słownictwo z zakresu: biznesu, ekonomii, choroby, nazwy zawodów.
Cel – rozwój słownictwa.

3. Metoda przypadków /zdarzeń/.

Uczniowie rozpatrują jakiś przypadek zawierający problem. Przypadek, to relacja zdarzenia podana w formie pisemnego opisu, zapisu magnetofonowego lub magnetowidowego uzupełnionego podstawionymi pytaniami, prowadzącymi do rozwiązania problemu.
Cel – rozwój mówienia w języku obcym.

4. Metoda sytuacyjna.

Uczniowie analizują opis sytuacji, a następnie dyskutują nad zawartym w opisie problemem i przyjmują określone rozwiązanie. Metoda rozwija komunikację.

5. Metoda inscenizacji

Polega na inscenizacji określonego zdarzenia. Część uczniów staje się aktorami, a pozostali obserwatorami. Po inscenizacji rozpoczyna się dyskusja, w wyniku której powinno dojść do wspólnej oceny zainscenizowanego problemu. Cel – rozwój mówienia.

6. Metoda dyskusji.

Dyskusja dydaktyczna polega na zorganizowanej wymianie myśli i poglądów uczestników na dany temat. Pozwala skontrolować rozmaite stanowiska i ukazać możliwości różnych rozwiązań. Staje się istotnym elementem przy podejmowaniu decyzji, ocenie faktów. Metoda rozwija myślenie, wypowiedzianie się.

7. Metoda projektów.

Projekt prowadzi np. do wykonania słowniczka tematycznego, nagrania, wystawy. Uczniowie dokonują wyboru tematu, sposobu realizacji poprzez planowanie i dyskusję. Uczniowie są odpowiedzialni za wykonanie zadania i za swoje nauczanie. Aby osiągnąć rezultat muszą podejmować decyzje, planować współpracę i rozdzielać zadania. Daje to możliwość „zaistnienia” wszystkim uczniom, w których każdy czuje się pewnie. Ta metoda podkreśla autonomię ucznia, zwiększa

motywację do nauki, wzmacnia aktywność. Podczas realizacji projektu uczniowie rozwijają sprawności językowe: zdobywanie informacji, zadawanie pytań, wyrażanie własnych opinii, robienie notatek.

8. Lekcja dotycząca motywacji.

Wymiana poglądów na temat: „Dlaczego znajomość języków jest ważna?”. Należy zastosować dyskusję w grupach, pisanie referatów, wypełnianie kwestionariuszy.

9. Lekcje dotyczące słownictwa.

Regularna praca domowa: co miesiąc nauczyć się np. 50 słów lub wyrażen powiązanych ze sobą tematycznie.

10. Lekcje dotyczące gramatyki.

Czy jest potrzebna i jak jej się uczyć? Regularna praca domowa: np. wycinanie z gazet bądź notowanie zasłyszanych zdań z telewizji, radia zawierających ciekawe konstrukcje gramatyczne, systematyczne rozwiązywanie testów, np. raz w tygodniu przez 45 minut w domu.

11. Lekcje dotyczące sprawności mówienia.

Regularna praca domowa: raz w miesiącu nagrywanie swoich wypowiedzi i przesłuchiwanie nagrań kolegów „taśmowa korespondencja”. Uczniowie nagrywają swoje głosy w czasie czytania głośno poezji, koledzy komentują nagrany fragment.

12. Lekcje dotyczące sprawności słuchania.

Regularna praca domowa: „taśmowa korespondencja”, nauczyciel pożycza uczniom kasety.

13. Lekcje dotyczące sprawności czytania.

Regularna praca domowa: klub czytelniczy w klasie w grupach: pożyczanie i wymiana artykułów, gromadzenie ciekawych artykułów z gazet.

14. Lekcje dotyczące sprawności pisania.

Regularna praca domowa: pisanie listów do uczniów z innej szkoły, np. z innego miasta, zbieranie różnych form listów pisanych w języku obcym, gromadzenie wypracowań, pisanie pamiętników itp.

15. Lekcje z Internetem.

Możliwości wykorzystania stron WWW, e-mail, grupy dyskusyjne.

Wskazówka: Każdy nauczyciel winien uczestniczyć w konferencjach językowych organizowanych przez wydawnictwa, czytać lekturę pedagogiczną oraz solidnie przygotowywać się do każdej lekcji, a także w miarę możliwości odbywać zagraniczne staże językowe, studia podyplomowe.

Bibliografia: *Metodyka nauczania języków obcych – Hanna Komorowska, CODN,*

Języki obce w szkole – czasopismo dla nauczycieli nr 2/1993 WSiP,

Języki obce w szkole – czasopismo dla nauczycieli nr 1/1998 WSiP,

Języki obce w szkole – czasopismo dla nauczycieli nr 3/1994 WSiP